

Μητροπολίτης Ξάνθης: «Λειτουργοί με καρδιά φλογισμένη»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ξάνθης και Περιθεωρίου

Με τίτλο «Λειτουργοί με καρδιά φλογισμένη», ο [Μητροπολίτης Ξάνθης](#) και Περιθεωρίου κ. Παντελεήμων εξέδωσε το μήνυμά του για την Κυριακή Ι' Ματθαίου, 13 Αυγούστου. «Η ευθύνη για την χλιαρότητα της πίστεως και την άτονη ζωή αρκετών κληρικών δεν σχετίζεται μόνο με τους ίδιους. Βαρύνει σε μεγάλο βαθμό ολόκληρη την σύγχρονη κοινωνία μας», τόνισε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος.

Παρακάτω το μήνυμα του Μητροπολίτη Ξάνθης:

Τραγικό το «κατηγορώ» του πονεμένου πατέρα, στη σημερινή ευαγγελική περικοπή. Το παιδί του υπέφερε φρικτά, πολλές φορές έπεφτε στη φωτιά και

άλλοτε στο νερό. Το έφερε στους μαθητές του Χριστού και ικέτευσε να το σώσουν. Όμως εκείνοι δεν το κατόρθωσαν. Και τώρα έρχεται ο πατέρας στον Χριστό, για να Του εκμυστηρευτεί, «τον έφερα στους μαθητάς σου, αλλά δεν μπόρεσαν να τον θεραπεύσουν». Ανάλογες φράσεις απογοητεύσεως ακούγονται συχνά και στις μέρες μας για τους διαδόχους των μαθητών του Χριστού, τους κληρικούς. Πολλοί μάλιστα είναι εύκολοι να περιγράψουν τις ελλείψεις, τις αδυναμίες, τις αποτυχίες τους.

Στο σχόλιο του πατέρα εκείνου ο Κύριος απάντησε με έναν γενικότερο έλεγχο. «Ω γενεά άπιστη και διεστραμμένη, έως πότε θα είμαι μαζί σας; Έως πότε θα σας ανέχομαι;». Και οι μαθητές — οι «κατηγορούμενοι» — και ο πατέρας ο «κατήγορος» — ανήκαν στην ίδια κοινωνία σε μια «γενεά άπιστη», που εμπόδιζε την ευεργετική θεία δύναμη που αντιστρατευόταν στο θάύμα.

Η ίδια παρατήρηση ταιριάζει ασφαλώς και στα πικρά σχόλια πολλών δυσπίστων σήμερα, που περιγράφουν την ανεπάρκεια ορισμένων κληρικών. Ω γενεά άπιστη!». Μαθητές και κριτές ανήκουμε στην ίδια γενιά. Οι ιερείς μας δεν φθάνουν από κάποιο άλλο πλανήτη. Από τα σπλάχνα της σύγχρονης κοινωνίας προέρχονται. Στις σύγχρονες οικογένειες γεννιούνται, στους δρόμους μας μεγαλώνουν, στα σχολεία μας μορφώνονται. Την νοοτροπία όλων μας κλείνουν μέσα τους.

Η ευθύνη για την χλιαρότητα της πίστεως και την άτονη ζωή αρκετών κληρικών δεν σχετίζεται μόνο με τους ίδιους. Βαρύνει σε μεγάλο βαθμό ολόκληρη την σύγχρονη κοινωνία μας.

Όταν οι Απόστολοι ρώτησαν τον Χριστό γιατί δεν μπόρεσαν να θεραπεύσουν το άρρωστο παιδί, τους απάντησε ευθέως, «διά την απιστία ημών». Αλλά ο Χριστός δεν έμεινε στον έλεγχο, ούτε απέρριψε τους μαθητές του. Μίλησε θετικά για το που πρέπει να στραφεί η προσπάθειά τους. Μίλησε για την ακαταμάχητη δύναμη της πίστεως, για την προσευχή και την νηστεία, με την οποία αντιμετωπίζονται οι δαιμονικές δυνάμεις. Τους οδήγησε και τους ενίσχυσε.